

સ્વામી શ્રી હરિ

અક્ષર યાત્રા

‘જેવી પરોક્ષ દેવને વિષે જીવને પ્રતીતિ છે તેવી જો પ્રત્યક્ષ ગુરુરૂપ હરિને વિષે આવે, તો જેટલા અર્થ પ્રાપ્ત થવાના કહ્યા છે તેટલા સર્વે અર્થ તેને પ્રાપ્ત થાય છે.’ અને જ્યારે આવો સંત-સમાગમ પ્રાપ્ત થયો ત્યારે દેહ મૂકીને જેને પામવા હતા તે તો દેહ છતાં જ મળ્યા છે; માટે જેને પરમ પદ કહીએ, મોક્ષ કહીએ તેને છતે દેહે જ પામ્યો છે.

(વચનામૃત ગઢડા અંત્ય 2 – સર્વે અર્થ સિદ્ધ થયાનું, પ્રગટ ગુરુરૂપ હરિનું)

તે માટે પોતાને સાક્ષાત્ મળ્યું જે ભગવાનનું સ્વરૂપ તેને સદા દિવ્ય સાકારમૂર્તિ ને સર્વ અવતારનું કારણ અવતારી એવું જાણવું. અને જો એમ ન જાણે ને નિરાકાર જાણે ને બીજા અવતાર જેવા જાણે તો એનો દ્રોહ કયો કહેવાય...

(વચનામૃત ગઢડા મધ્ય ૯ – સ્વરૂપનિષ્ઠાનું, અવતાર જેવા જાણે તો દ્રોહ થયાનું)

તે મૂર્તિને અમે પ્રકટ પ્રમાણ હમણાં પણ દેખીએ છીએ અને સત્સંગમાં નહોતા આવ્યા ત્યારે પણ દેખતા અને માતાના ગર્ભમાં હતા તે દિવસ પણ દેખતા અને ગર્ભમાં આવ્યા મોરે પણ દેખતા. અને અમે બોલીએ છીએ તે પણ ત્યાં જ બેઠા થકા બોલીએ છીએ અને તમે પણ સર્વે ત્યાં જ બેઠા છો એમ હું દેખું છું, પણ આ ગઢડું શહેર કે આ ઓસરી એ કાંઈ દેખાતું નથી. અને જ્યારે એ સ્વરૂપ જેને જાણ્યામાં આવે તેને જેમ અમને કોઈ વિષય સંબંધી સુખમાં આસક્તિ નથી તેમ તે પુરુષને પણ ક્યાંય આસક્તિ રહે જ નહીં.

જે મૂર્તિ છે તે જ આ પ્રત્યક્ષ મહારાજ છે, એમ જાણજો અને જો એમ ન જાણાય તો એટલું તો જરૂર જાણજ્યો જે, ‘અક્ષરરૂપ જે તેજ તેને વિષે જે મૂર્તિ છે તેને મહારાજ દેખે છે.’ એમ જાણશો તો પણ તમારે મારે વિષે હેત રહેશે, તેણે કરીને તમારું પરમ કલ્યાણ થશે. અને આ વાતને નિત્યે નવી ને નવી રાખજો, પણ ગાફલપણે કરીને વિસારી દેશો મા. આજ છે તેવી જ કાલ નવી રાખજ્યો અને તેવી જ દેહનો અંત થાય ત્યાં સુધી પણ દિન-દિન પ્રત્યે નવી ને નવી રાખજ્યો. અને જે જે ભગવાનની વાત કરો તે તે વાતને વિષે આ વાતનું બીજ લાવજ્યો, એમ અમારી આજ્ઞા છે.

(વચનામૃત ગઢડા મધ્ય ૧૩ – તેજનું)

આ બ્રહ્માંડનો વૈરાટ અક્ષરધામનો કનિષ્ઠ મુક્ત હતો, તેણે સદ્આશયે આંહીં આવી કારખાનું ચલાવ્યું, પણ મૂંઝાવાથી મહારાજને પચાસ વરસને દોઢ પહોર દિવસ સુધી પ્રાર્થના કરી ત્યારે મહારાજ આંહીં મૂળ અજ્ઞાન કાઢવા પધાર્યા છે, ત્યારે નથુ પટેલે પૂછ્યું જે, ‘મૂળ અજ્ઞાન તે શું ?’ ત્યારે સ્વામી કહે જે, ‘પ્રગટ પુરુષોત્તમનારાયણ અને મૂળઅક્ષરના સ્વરૂપનું સમ્યક્ જ્ઞાન નહિ તે જ મૂળ અજ્ઞાન છે અને મૂર્તિમાન મનુષ્યાકારે જે પૃથ્વી ઉપર છે તેમના સ્વરૂપનું સાક્ષાત્ જ્ઞાન થયું એ જ મૂળ અજ્ઞાનનો નાશ થયો એમ જાણવું.’

(પ્રકરણ ૧૧ – ૭૬)

અમારે પ્રથમ ધ્યાનની રુચિ હતી પણ મહારાજની મરજી આમ વાતું કરાવવાની દીઠી તે પછી એમ જ કરીએ છીએ. તે જેમ છે તેમ હરેક પ્રકારે જ્ઞાન કરી સમજાવી દેવું છે ને છતી દેહે બ્રહ્મરૂપ કરી મૂકવા છે. મહારાજ અને સંત આંહીં પ્રગટ પ્રમાણ છે તેવા જ અક્ષરધામમાં છે. મહારાજ સર્વોપરી સ્વંય પૂર્ણ સનાતન પરબ્રહ્મ છે અને આ મૂર્તિમાન અક્ષરબ્રહ્મ છે, એવી જેટલી નિષ્ઠા કરશે તેટલી બ્રહ્મદશાને તે પામશે; અને જેટલો મનુષ્યભાવ રહેશે તેટલો ગુણાત્મક રહેશે, એમ મહારાજ અને આ સાધુનો સિદ્ધાંત છે.

(પ્રકરણ ૧૧ – ૮૨)

શ્રીકૃષ્ણના ભક્ત સુધન્વા ને અર્જુન બન્ને હતા, તેમાં સુધન્વા ધર્મવાળો ને નિષ્ઠામાં પણ ચડે એવો હતો; પણ શ્રીકૃષ્ણનો અભિપ્રાય ન સમજ્યો, તો પંડે શ્રીકૃષ્ણે અર્જુનની પડખે રહી સુધન્વાને મરાવ્યો, અને અર્જુનની રક્ષા કરી જિતાડ્યો માટે આપણે મહારાજનો જે અભિપ્રાય જે, અક્ષર ને પુરુષોત્તમ બેય સ્વરૂપનું પ્રગટ પ્રમાણ જ્ઞાન કરાવી, સમજાવી પ્રવર્તાવવાનો છે તેમાં ભળી જાવું અને આ મળ્યા છે તે જ અક્ષરધામમાં લઈ જાશે, તે પૃથ્વીનું વેજું છે.

(પ્રકરણ ૧૧ – ૯૨)

ધન્ય ભાગ્ય કે આ પુરુષ આપણને મળ્યા ! ગમે તેવો વિદ્વાન હોય બધુંય હોય પણ આવી પ્રત્યક્ષની નિષ્ઠા વગર અક્ષરધામમાં ન જાય. નિષ્ઠાની બાબતમાં જરાય લોચપો હાલે જ નહીં. નિષ્ઠા પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપની જોઈશે જ. એ વગર હાલે જ નહીં. અક્ષરધામમાં પણ નહિ જવાય ને અક્ષરધામ વગર બધે જ નરક છે. હઠ-માન-ઈર્ષ્યાના ઝઘડા, સ્ત્રી-પુરુષનો ભાવ, ભેદભાવ એક અક્ષરધામમાં નથી.

(અનિર્દેશિ અમૃત ૧ – ૧૫૧)

પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપ આગળ સહુએ એક યા બીજી રીતે ખુદ્ધા થવાનું જ છે. એટલે શું? ખરેખર ભગવાન માનતા હોઈએ તો, ગમે ત્યારે બે હાથ જોડીને ઊભા રહેવાનું જ છે. એકાંતિક ધર્મ સિદ્ધ કરાવવા માટે બાપા આપણને ખુદ્ધા કર્યા વગર રહેવાના નથી. એકાવન તત્ત્વો એમનાં છે એમ માનીને વર્તવું જ પડે, મરવું જ પડે. એમને આપી દેવું જ પડે.

પોતાને મળ્યું જે ભગવાનનું પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપ તેને વિશે સદા દિવ્ય સાકારપણાની અને સર્વજ્ઞપણાની સમજણ કરવી જ પડશે. એટલે શું? ‘જેવા અક્ષરધામમાં છે એવા જ પૃથ્વી પર અત્યારે પણ વિચરે છે. એવા જ પળે પળ સેકંદે સેકંદે આપણા હૈયામાં બિરાજમાન છે.’ એમ જો આપણે

એમને માનીએ તો સાંનિધ્યમાં છીએ જ. એમ માનીને જે વર્તીએ એ આપણે એમનું બ્રહ્મરૂપે સેવન કર્યું કહેવાય. ગમે તેટલી સેવા કરો પણ સાચા સંતના સમાગમ વગર જીવને એ જાણપણું નહિ આવે.

(અનિર્દેશિ અમૃત ૧ - ૧૫૨)

તા. ૨૨-૧૦-૧૯૭૩, વચ. ગઢડા મ. ૯

અનંત અવતારના અવતારી પુરુષોત્તમનારાયણના સ્વરૂપનો દ્રોહ થવા દેવો નહિ. બે રીતે સ્વરૂપનો દ્રોહ થાય. પહેલું, સદાદિવ્ય સાકાર સ્વરૂપ સર્વાવતારના અવતારી પુરુષોત્તમનારાયણને પૃથ્વી પર પ્રગટ ન માનીએ એ દ્રોહ. ઝીણાભાઈની ઠાઠડી મહારાજે જાતે ઉપાડી પણ એવી સર્વોપરીપણાની નિષ્ઠા નહોતી તો એ શ્ર્વેતક્રીપમાં ગયા. એ સ્વરૂપનો દ્રોહ થઈ ગયો. નિષ્ઠા વગર મહારાજ ફળ આપતા જ નથી. સંતસમાગમ વગર નિષ્ઠા ન થાય.

(અનિર્દેશિ અમૃત ૧ - ૧૩૬)

જેની મંદ સુગંધ દિવ્ય દિગંતમાં, પ્રસરી રહી છે ઘણી;
જેની વેલી ડાળ ફૂલ ફળરૂપે, વિશ્વો મહીં વ્યાપી રહી...
જેનો ગુંજારવ જુઓ ગણગણે, સારાય બ્રહ્માંડો મહી;
એવા સ્વામી હરિપ્રસાદ વિભુમાં, સર્વે કળા છે રહી...

ભજન : સોખડાવાસી હરિ તને

હરિધામમાં અલખ જગાવ્યો, કર્યું શૂન્યમાં સર્જન;
સહજાનંદ આજ હરિ થઈ પ્રગટ્યા, દેવા સ્હેજે દર્શન...

સોખડાવાસી હરિ તને લાખો પ્રણામ,
પાપી થાયે પાવન, લઈને તારું નામ...

ઓ સ્વામિ ! સ્વામી તારે ચરણે કરોડો પ્રણામ...
પરને અર્થે જીવન અર્પ્યું, થઈને સહુના દાસ,
ચૈતન્યોનાં તિમિરને હરતો, ફેલાવે તું ઉજાસ...
પલમાં ઉદાસી હરતી, ધામનાં સુખ દેતી,
સદા હસતી, અમી ઝરતી, તારી દૃષ્ટિને પ્રણામ...
ઓ સ્વામી તારે...

અંતર્યામી સ્વામી, તારા ભક્તો તને બોલાવે,
દર્શનનાં સુખ લેવા, તારી પાછળ દોડ્યા આવે...
સૌ ઘેલા બની પોકારે, તું જગબંધનથી તારે,
તમ હરતી, મોહી લેતી, તારી મૂર્તિને પ્રણામ...
ઓ સ્વામી તારે...

ભૌતિક સુખના ભોગી, અમે મૂર્ખ, ખલ ને કામી,
શરણ સ્વીકારું તારું, સંભાળ તું લેજે સ્વામી...
સંકલ્પ-વિકલ્પો ભૂંડા, મનના સૌ જાયે વિરામી,
હવે જોવા છે ગુણ સૌના, જોવા ના દોષ કે ખામી...

અમે હાં હાં ગડથલ કરીએ, એવું બળ દેજે સ્વામી,
તું સહજાનંદ પ્રગટ છે, અમ સહુનો પ્રાણ, તું સ્વામી...

અજ્ઞાન અમારાં હરતી, હૈયા ઉજાગર કરતી,
ચિદાકાશી, દિવ્ય તારી પરાવાણીને પ્રણામ...

અમ કાજે ભીડો લેતી... (૨) કષ્ટો અપાર સહેતી,
તોયે તુજમાં સદાય રહેતી, તારી મસ્તીને પ્રણામ...
ઓ સ્વામી તારે...

પ્રસંગ ૧ : તે એવા ને એવા જ છે ને તમારી સામે બેઠા છે

એક સાધક વરસો સુધી શ્રી ઠાકોરજીની સેવામા રહ્યા હતાથતા સેવામા .
મોટા અણબનાવોને લઈને એમને થોડા પ્રશ્નો હતા. એ અંગે –નાના
પ.પૂ. સ્વામીશ્રીને વાત કરવી હતીઘણા વખતથી એ પ.પૂ. સ્વામીશ્રીને .
.મળી શક્યા નહોતા

એક દિવસ પ.પૂ. સ્વામીશ્રી સામેથી એમની રૂમમા પધાર્યા ને પહેલા
પ્રકરણની પહેલી વાત ઉચ્ચારતા બોલ્યા – ‘સ્વામિનારાયણ હરે
સ્વામિએ વાત કરી જે – ભગવાન ને સાધુના મહિમાની વાતું નિરંતર કરવી
ને સાંભળવી ને મહારાજ તો પોતાનું અક્ષરધામ ને પાર્ષદ ને પોતાનું સમગ્ર
ઐશ્વર્ય તે લઈને આંહી પધાર્યા છે. તે એવા ને એવા જ છે ને તમારી સામે
બેઠા છે.’ પછી એ સાધકને પ.પૂ. સ્વામીશ્રીએ પૂછ્યું કે હવે કોઈ પ્રશ્ન છે
? એમ કહી પ.પૂ. સ્વામીશ્રી બહાર પધાર્યા.

એ સાધકને બધા પ્રશ્નોનું સમાધાન મળી ગયું ને સ્વરૂપની ઓળખાણનો
આનંદ પણ થયો.

પ્રસંગ ૨ : મળ્યા શ્રીહરિ સાક્ષાત...

પૂ. ભક્તિપ્રિયસ્વામી ગુરુહરિ સ્વામીજી સાથે જ્ઞાનયજ્ઞ દેરીએ પ્રદક્ષિણા કરી રહ્યા હતા. તેઓએ સ્વામીજીને પ્રશ્ન પૂછ્યો, ‘યુગપુરુષો અને ગુણાતીત પુરુષોને ઉદાસ થઈને ધામમાં જવાની રીત કેમ રાખતા હશે ? ભગવાન શ્રી કૃષ્ણ, ભગવાન શ્રી સ્વામિનારાયણથી માંડીને છેક શ્રી યોગીજી મહારાજે અંતરથી ઉદાસ થઈને દેહ ત્યાગ કર્યો. મનુષ્ય ઉદાસ થાય પણ યુગપુરુષો ઉદાસ થાય તો શું તેઓની ધીરજ ખૂટી કે તેઓની સામર્થ્ય ખૂટી ?’

સ્વામીશ્રી ઊભા રહી ગયા ને કહ્યું, ‘મહારાજે યોગમાં લીધેલા સમાજને પોતાનું સર્વોપરીપણું સમજાવવું હતું ને બીજું ગુણાતીતાનંદ સ્વામીનો મહિમા સમજાવવો હતો પણ તે સમયે તેઓ એ સમજી ના શક્યા, તેથી મહારાજ વહેલા સ્વધામ પધાર્યા. ને ગુણાતીતાનંદ સ્વામી દ્વારા કાર્ય કર્યું. પણ મહારાજ ઉદાસ નથી થયા.’

પછી આગળ કહ્યું, ‘જો મહારાજ ઉદાસ થઈને ધામમાં ગયા હોત તો ચોથા જન્મે તારી સાથે પ્રદક્ષિણા ના કરતા હોત !!!’

પ્રસંગ ૩ : અલૌકિક દર્શનની સ્મૃતિ

ઈ.સ. ૧૯૮૦ની સાલમાં ગુરુહરિ સ્વામીજી બેંગ્લોર પધાર્યા હતા. હેતુ હતો આવનાર શ્રીજીમહારાજના દ્વિશતાબ્દી મહોત્સવ નિમિત્તે પ્રભુભક્તિ અદા કરવા ‘સરસ એક સહજાનંદ’ ગ્રંથના લેખન માટેનો. સાથે પૂ. પ્રેમસ્વામી, પૂ. દાસસ્વામી તથા પ.ભ. સતુભાઈ, પ.ભ. દવે સાહેબ અને પ.ભ. ચંદુભાઈ વગેરે મુક્તો હતા. પ.ભ. વિઠ્ઠલદાસ (બેંગ્લોર)ને ઘરે દિવસ-રાત જાગીને સ્વામીજીએ પાંચ દિવસમાં ગ્રંથના પાંચ પ્રકરણ લખ્યાં. ઉજાગરાને લઈને સ્વામીજીના શરીરમાં અશક્તિ આવી ગઈ.

સ્વામીજીને ખૂબ શરદી થઈ ગયેલી એટલે ઊંઘ આવતી ન હતી, એટલે પ્રબોધસ્વામીએ નાની પોટલીમાં અજમો શેડી આપ્યો. સાથે ચંદુભાઈ પણ હતા. શરદી હોવાથી સ્વામીજી પડખા ફર્યા કરતા હતા. ચંદુભાઈ સ્વામીજીની રૂમમાં જ બેસી રહ્યા. થોડીવાર પછી એમણે સ્વામીજી તરફ જોયું તો સ્વામીજીના મુખારવિંદમાં મહારાજનાં દર્શન થયાં ! મહારાજના દેહ જેવો જ એ દેહ દેખાવા લાગ્યો ! લિંગરહિતનું એ અલૌકિક દર્શન હતું. ચંદુભાઈને એ દર્શનથી અપાર સુખ-શાંતિની અનુભૂતિ થવા લાગી. એ સુખ એટલું બધું હતું કે એમનાથી જીરવી શકાતું ન હતું એટલે અશ્રુ દ્વારા બહાર આવતું હતું. તેઓ રૂમમાં જ નિદ્રાધીન થઈ ગયા.

સવારે છ વાગે સ્વામીજીએ ચંદુભાઈને જગાડ્યા. કહ્યું, ‘રાજી થઈ ગયાને.. ! હવે આ સ્મૃતિ ક્યાં રાખજો.’

ચંદુભાઈએ એ સ્મૃતિ હૈયામાં સદાયને માટે કંડારી લીધી.

પ્રસંગ ૪ : મળ્યા હરિ રે અમને મળ્યા હરિ

વડોદરા જીલ્લામાં જાંબુવા કરીને ગામ છે. જે ગામમાંથી ડૉ. સોમભાઈ જેવા નિષ્ઠાવાન મુક્તરાજ થકી અગિયાર જેટલા મુક્તોએ ત્યાગાશ્રમની દીક્ષા પ્રાપ્ત કરી છે. ત્યાંના એક પ્રસંગનું દર્શન કરીએ :

૧૯૭૪ થી ૧૯૭૮ વચ્ચેના સમયગાળાની આ વાત છે.

જ્યારે પ્રથમ વખત ગુરુહરિ સ્વામીશ્રી આ ગામમાં પધાર્યા ત્યારે કહ્યું હતું કે આ ભૂતિયું ગામ છે. વ્યક્તિ દીઠ ૪ ભૂત છે. તે સમયે ૨૦૦૦ ની વસ્તીવાળું ગામ હતું. એટલે ૮૦૦૦ ભૂતો ત્યાં રહેતા હતા.

સ્વામીશ્રી વડોદરાથી મુંબઈ તરફ જાય ત્યારે રસ્તામાં આ ગામ આવે. હાઈ-વે પર રોડની બંને બાજુએ હજારો ભૂત હરોળમાં સ્વામીશ્રીનાં દર્શન કરવા ઊભા હોય.

જાંબુવા ગામમાં નિયમિત સત્સંગ સભા થાય. જ્યારે જ્યારે સભા થાય ત્યારે ભૂતો કોઈનામાં પ્રવેશ કરીને આવે. વડીલ હરિભક્તોને એની ખબર પડી જાય કે આ વ્યક્તિમાં ભૂતે પ્રવેશ કર્યો છે.

તેઓ જે વ્યક્તિમાં ભૂતે પ્રવેશ કર્યો હોય તેને પૂછતા, ‘તું કોણ છું ? ક્યાથી આવ્યો છું ? શા માટે ભૂત થયો છું ? શા માટે અહીં આવ્યો છું ?’

તેઓ કહેતા, ‘ જ્યારે સ્વામીજી હાઈ-વે પરથી પસાર થાય ત્યારે હાથથી ઈસારો કરે એટલે અમે સભામાં આવીએ. પછી અમને બદ્ધિકાશ્રમમાં તપ કરવા મોકલે. ને અમારો મોક્ષ કરે.’

હરિભક્તો ને યુવકોએ ભૂતે પ્રવેશ કર્યો હોય તે વ્યક્તિઓને પુછ્યું,
'સ્વામીજી કોણ છે ? '

તેઓ કહે, 'ના કહેવાય. '

યુવકોએ ફરી એમને પૂછ્યું ત્યારે પછી ભૂતે પ્રવેશ કરેલી વ્યક્તિઓ બોલી
, 'નારાયણ છે. સાક્ષાત્ પુરુષોત્તમ નારાયણ છે. એમની આજ્ઞાથી અમે
સભા ભરવા આવીએ છીએ.'

પ્રસંગ ૫ : અક્ષરધામના ચરણારવિંદ

વર્ષ ૨૦૦૯ પહેલાનો પ્રસંગ છે.

હરિધામના એક સેવક (અરવિંદભાઈ) વડોદરા એક સ્ટુડિયોમાં ગયા હતા. ત્યાં એક જૂના સત્સંગી ભીમાબાપા તેમને મળ્યા. ભીમાબાપા એ પૂછ્યું કે ક્યાંથી આવો છો ? અરવિંદભાઈએ કહ્યું કે હરિધામ-સોખડાથી આવીએ છીએ. ભીમાબાપાએ કહ્યું કે હરિપ્રસાદસ્વામીજીના સેવક ! અહોહો ! આવો આવો...!

પછી ભીમાબાપાએ કહ્યું કે હરિપ્રસાદસ્વામીજીના યોગીજી મહારાજના વખતના એક પ્રસંગની વાત કરું.

વર્ષો પહેલાં એક વખત હું ગોંડલ ગયો હતો. ત્યાં મેં રાતના જોયું તો યોગીજીમહારાજ કો'કને દંડવત્ કરતા હતા. પછી મારી નજર પ્રભુદાસ (હરિપ્રસાદસ્વામીજી) પર પડી. પ્રભુદાસ થાકી ગયા હતા એટલે ખૂણામાં આરામ કરતાં હતા. હું એમને ઓળખતો હતો.

ધીમે રહીને મેં યોગીજીમહારાજને પૂછ્યું કે બાપા ! તમે તમારા ચુપકને શા માટે દંડવત્ કર્યા ? ત્યારે યોગીજીમહારાજ સહજ અવસ્થામાં બોલ્યા, ‘ગુરુ ! આ ચરણારવિંદ છે એ સાક્ષાત્ ઘનશ્યામ મહારાજના છે. એ ચરણારવિંદને અમે દંડવત્ કરીએ છીએ. વર્ષો સુધી જેની માળા અમે ફેરવીએ છીએ એ ભગવાન સ્વામિનારાયણ... એના એજ ચરણારવિંદ આજે આ ધરતી પર પધાર્યા છે.’

પૂ. પ્રબોધજીવન સ્વામીજી – પ્રાગટ્ય ને દીક્ષા

પ્રાગટ્ય	:	૧૭ – ૦૮ – ૧૯૫૩
		શ્રવણ સુદ સાતમ
પાર્ષદી દીક્ષા	:	૧ – ૦૬ – ૧૯૭૨
ભાગવતી દીક્ષા	:	૮ – ૦૬ – ૧૯૭૨
		વૈશાખ વદ બાસસ
		ગુણાતીત જ્યોત – વિધાનગર

ગુરુહરિ સ્વામીજીએ કહેલાં પ્રબોધસ્વામીના ગુણો

ગુણ દર્શન ૧ : ૧૯૮૫ પહેલા

હું એટલે પ્રબોધને વખાણું... એને ખબર નથી કે સ્વપ્ન દોષ જેવી દુનિયા છે ! કઈ કક્ષાએ વર્તતો હશે ! સેકંડે સેકંડે પળે પળનું મને કહી દે ... રાત્રે આવીને બે શબ્દ કહીને જતો રહે... પાણીના પ્રવાહની માફક... જ્યાં મૂક્યો ત્યાં. ખૂબ વિશ્વાસુ.. ખૂબ વિશ્વાસુ.. ખૂબ વિશ્વાસુ.. સોરથની ધરતીની વિશેષતા ખરી .. જ્યાં મંડ્યા હોય ત્યાં. વિશ્વાસ એટલે અવિરત. એમાં શંકા નહીં. પ્રબોધ ખાટી ગયો. એ બાબતમાં ખૂબ ખાટી ગયો... નિર્દોષ છોકરો..

ગુણ દર્શન ૨ : ૧૯૮૫ પહેલા

મોટા પુરુષ સાથે પ્રીતિ હોય એની સાથે બધા જ પ્રીતિ કરે.. મે સૂત્ર લખ્યું છે.. મોટા પુરુષને ભોગે કોઈની સાથે પ્રીતિ નહીં. મોટાપુરુષને સમજવવા માટે એવા ભગવદી મૂકી દીધા. આપણી ઉપર મોટાપુરુષ અધિકાર કરી શકે તો બધી પ્રીતિની પૂર્ણાહુતિ કરી આપે.

મારે સર્વોપરી પ્રીતિ કરવી છે. એ કક્ષા એ દરરોજ દિલથી પ્રાર્થના કરો કે મોટાપુરુષ ને ભગવદી અધિકાર કરી શકે..

મ.૫૦ ને મ. ૫૬.. ૫૦૦ પરમહંસોએ સિદ્ધ કર્યું નથી.. આપણે કરવું છે.. એક જ લીટી... મ. ૩૭ પ્રમાણે એને આ દેહનો સંપૂર્ણ અધિકાર આપીએ. આટલા જ વાક્યમાં આખું વચનામૃત સિદ્ધ થઈ જાય. તમારા મનને ફેરવી શકે.. તમારી માનીનતાને ફેરવી શકે.. તમારી સમજણને ફેરવી શકે...

પ્રબોધની કેવી દશા કરે.. નઈ.. પ્રબોધને ઓળખો છો ? પ્રબોધસ્વામીને
ઓળખો છો ?... હવે વાસણા છે.. હવે દિલ્હી જશે... કાંઈ નહીં.. બસ..
રમતું રમકડું...

પ્રસંગ ૧ : ભાણાભાઈ – સ્વામિનારાયણ નગર – વડોદરા

આ પ્રસંગ વર્ષ 1980 પહેલાનો છે.

ભાણાભાઈ (સ્વામિનારાયણ નગર) ગુરુહરિ સ્વામીજીને ગાડીમાં લઈને સોખડાથી વાસણા ફાર્મ જઈ રહ્યા હતા. સાથે પ્રબોધસ્વામી અને રાયશી અદા હતા. વાસણા ગામમાં સ્વામિનારાયણ મંદિર (હરિધામ) છે ત્યાંથી આગળ એક પાણીની ટાંકી છે ત્યાં સુધી ગાડી લઈ ગયા.

ત્યાં ભાણાભાઈને વિચાર આવ્યો કે મહારાજ ગુણાતીતને સાથે લઈને ધરતી પર આવ્યા હતા. એ વિચારે ભાણાભાઈએ આગળ જતા સ્વામીજી બાજુનો દરવાજો ન ખુલે એ રીતે ગાડી એક તરફ ઊભી રાખી.

સ્વામીજીએ પુછ્યું, ‘ગાડી કેમ ઊભી રાખી ?’

ભાણાભાઈએ કહ્યું, ‘મારે તમને એક વાત પુછવી છે.’

સ્વામીજીએ કહ્યું, ‘બોલ... બોલ...’

ભાણાભાઈએ કહ્યું, ‘સાચે સાચુ કહેવાના હોવ તો કહેજો. કોણીએ ગોળ નહીં ચોટાડતા.’

સ્વામીજીએ કહ્યું, ‘હા... બોલ...’

ભાણાભાઈએ પૂછ્યું, ‘મહારાજ ગુણાતીતને ધરતી પર સાથે લઈને આવ્યા હતા. આજે હું મહારાજને લઈને જઉં છું. તો ગુણાતીત ક્યાં છે ?’

સ્વામીજીએ અંગુઠાનો ઈશારો કરીને કહ્યું, ‘આ બેઠો પાછળ. જોઈ લો.’

ભાણાભાઈએ પાછળ જોયું ત્યારે પ્રબોધસ્વામી મારી સામે આંખો કાઢતા હતા.

પછી તેઓ વાસણા ફાર્મ પહોંચ્યા. રાયશી અદાએ ભાણાભાઈને કહ્યું કે સરસ પુછી કાઢ્યું. હવે કાંઈ પુછવાનું ન રહ્યું.

આમ પ્રગટ અક્ષર અને પુરુષોત્તમની પ્રાપ્તિના અહોભાવથી બંને મુક્તોના આનંદનો પાર ના રહ્યો.

પ્રસંગ ૨ : ભરતભાઈ કીકાણી – જૂનાગઢ

આ પ્રસંગ વર્ષ 1983 પહેલાનો છે.

ગુરુહરિ સ્વામીજી જૂનાગઢ વિચરણમાં પધાર્યા હતા. સ્વામીજી ભરતભાઈ કીકાણીના ઘરે રોકાયા હતા. સ્વામીજી મોડી રાત્રે આસન પર બેઠા હતા. સામે ભરતભાઈ તથા એમના ભાઈઓ તથા એમના પિતાજી બેઠા હતા. બીજા ઓરડામાં ભરતભાઈના માતૃશ્રી બેઠા હતા. એક સેવકે પ્રાર્થના કરી કે આપ પોઢી જાવ.

સ્વામીજીએ કહ્યું, ‘હું આ ભાઈઓ જોડે બેસવાનો છું.’

પ્રબોધસ્વામી ધીમે રહીને ઓસરીમાં બેસી ગયા. રાતના એક વાગ્યો હતો.

સ્વામીજીએ પુછ્યું, ‘કોણ છે ? કોણ છે ? ભરત.. જોઈ આવ.. કોણ છે ?’

ભરતભાઈ ઓસરીમાં જોવા ગયા અને કહ્યું, ‘પ્રબોધસ્વામી છે.’

સ્વામીજીએ કહ્યું, ‘ગુણાતીતને એટલો ખ્યાલ નથી આવતો કે હું અહીં શાથી બેઠો છું?’

પછી સ્વામીજીએ બુમ પાડી, ‘પ્રબોધ અહીં આવ.’

પ્રબોધસ્વામી નજીક આવ્યા.

સ્વામીજીએ કહ્યું, ‘જાવ.. સુઈ જાવ.’

પ્રબોધસ્વામી અંદર રૂમમાં ગયા પછી સ્વામીજીએ ભરતભાઈ અને તેમના ભાઈઓને કહ્યું, ‘આ ગુણાતીતનુ સ્વરૂપ છે... ધ્યાન રાખજો...

પ્રસંગ ૩ : ચન્દ્રકાંતભાઈ – અમેરિકા

આ પ્રસંગ વર્ષ ૨૦૦૦ પહેલાનો છે.

ગુરુહરિ સ્વામીજી અમેરીકાના વિચરણ દરમ્યાન લોંગઆઈલેંડ પ. ભ. ચન્દ્રકાંતભાઈના ઘરે પધાર્યા હતા. સાથે જોડમાં પ્રબોધસ્વામી હતા.

એક દિવસ પ્રબોધસ્વામી મુખ્ય હોલમાં બાપાની મૂર્તિ નીચે ઉભા હતા. સામે સ્વામીજી સોફા પર બિરાજમાન હતા. અને નીચે ચન્દ્રકાંતભાઈ બેઠા હતા.

સ્વામીજીએ સામેની બાપાની મૂર્તિ જોઈને ચન્દ્રકાંતભાઈને કહ્યું, ‘ઉપર ગુણાતીત છે... અને નીચે ઊભા છે એ એના એજ ગુણાતીત છે.’

પ્રસંગ ૧ : તું દિન કહે તો દિન, તું રાત કહે તો રાત.

ઈ.સ. ૧૯૮૨ પહેલાનો પ્રસંગ છે. પ્રબોધજીવન સ્વામી એકવાર દિલ્હી સેવામાં હતા. ગુરુહરિ સ્વામીજી દક્ષા મંદિરે બિરાજમાન હતા. સ્વામીજીએ પ્રબોધસ્વામીને રાત્રે ૧૨:૩૦ ના ફોન પર દર્શન આપ્યા. સ્વામીજીએ પુછ્યું, ‘શું કરો છો ?’ પછી સ્વામીજીએ કહ્યું, ‘મેં આજથી નિયમ લીધો છે. રોજ રાત્રે સદા અગિયાર વાગે સૂઈ જવું.’

સતુપપ્પાએ સ્વામીજી પાસેથી ફોન લઈ લીધો અને પ્રબોધસ્વામીને પૂછ્યું કે તમારી ઘડિયાળમાં જુઓ, કેટલા વાગ્યા છે ? પ્રબોધસ્વામીએ ધીમે રહીને આનંદ કરતાં કરતાં કહ્યું, ‘પપ્પા, મારી અને તમારી ઘડિયાળમાં ૧૨:૩૦ થયા છે પરંતુ સ્વામીજીની ઘડિયાળમાં હજુ ૧૧:૩૦ થયા નથી.’

સતુપપ્પાએ ફોન મૂકી દીધો. ત્યાર બાદ સ્વામીજીએ સતુપપ્પાને પૂછ્યું, ‘શું કહ્યું પ્રબોધે ?’ ત્યારે સતુપપ્પાએ બધી વાત કરી ત્યારે રાજીપાનું દર્શન કરાવતા ગુરુહરિ સ્વામીજી બોલ્યા, ‘આટલું જ કરવાનું છે આપણે બસ.’

પ્રસંગ ૨ : તારે લઈને હું !

ઈ.સ. ૨૦૦૮ પહેલાનો આ પ્રસંગ છે. ગુરુહરિ સ્વામીજી બર્લિનની ધરતી પર વિચરણ કરી રહ્યા હતા. એક દિવસ સ્વામીજી પધરામણીએથી મણીભાઈના ઘરે જઈ રહ્યા હતા. સ્વામીજી સાથે પ્રબોધસ્વામી, અશોકભાઈ ને મણીભાઈ હતા.

અશોકભાઈએ એક સેવકનો પ્રાથના પત્ર સ્વામીજીને આપ્યો. સ્વામીજીએ એ વાંચ્યો. પત્રના ખૂબ વખાણ કર્યા. સ્વામીજી કહે કે ખૂબ ઉચ્ચ કક્ષાનો છે. પછી એક સેવકને યાદ કર્યા. ને કહ્યું કે એ પણ આ પત્ર 5-7 વાર વાંચે ત્યારે માંડ સમજી શકે. પછી કહ્યું કે પ્રબોધ, તું તો એક લીટી પણ ના સમજી શકે. ત્યારે પ્રબોધસ્વામી બોલ્યા કે હા સ્વામીજી, મારાથી તો એટલુંય ના થાય. ત્યારે સ્વામીજીએ પોતાની લાક્ષણિક ધબથી કહ્યું કે There u are...

ઉતારે ગયા પછી અશોકભાઈએ સ્વામીજીને પુછ્યું કે આપે પ્રબોધસ્વામીને there u are કહ્યું તેનું શું રહસ્ય ? ત્યારે સ્વામીજીએ કહ્યું કે પ્રબોધ માને છે કે આંખમાં જોનાર પ્રભુ છે, કાનમાં સાંભળનાર પ્રભુ છે, લખનાર પ્રભુ છે, વાંચનાર પ્રભુ છે.

એ દિવસે સમય મળતા અશોકભાઈએ પ્રબોધસ્વામીને પુછ્યું કે તમે એવું કહ્યું કે મારાથી એટલુંય ના થાય એનું શું સમજવું ? ત્યારે પ્રબોધસ્વામીએ કહ્યું કે આપણા સહુમાં વાંચનાર ને લખનાર તો સ્વામીજી જ છે ને !

પ્રસંગ ૩ : પ્રબોધ અખંડ મહિમામાં રહે છે...

વર્ષ ૨૦૧૮ નો પ્રસંગ છે. ગુરુહરિ સ્વામીજી ત્રિવેન્દ્રમ પધાર્યા હતા. એક દિવસ બપોરે હરિધમમાં સેવા કરતાં એક સેવક સ્વામીશ્રીને એક્યુપ્રેશર કરી રહ્યા હતા. તેઓ એકલા હતા. સ્વામીજીએ સેવકને નજીક બોલાવી પુછ્યું, ‘કાઈ પૂછવું છે ?’

સેવકે સ્વામીજીને વાત કરતાં કહ્યું, ‘પ્રબોધસ્વામીની રૂમમાં જઈએ ત્યારે તેઓ આપની દિનચર્યાનો રિપોર્ટ લખતા હોય, આપના પ્રસંગો લખતા હોય, આપની કથાવાર્તા વાંચતાં હોય. આપનામાજ ડૂબેલા હોય. આપની સ્મૃતિની વાતો કરતાં હોય.’

સેવકની આટલી વાત સાંભળતા જ સ્વામીજીની આંખમાં આંસુ આવી ગયા. પછી સ્વામીજી બોલ્યા, ‘પ્રબોધ અખંડ મહિમામાં રહે છે.’ પછી સેવકે પ્રાર્થના કરી, ‘સ્વામીજી ! પ્રબોધસ્વામી જેવું દાસત્વ મારામાં આવે તેવા આશીર્વાદ આપશોજી.’

સ્વામીજીએ આશીર્વાદ આપતા કહ્યું, ‘મહિમામાં રહેવાય તો દાસત્વ પ્રગટી જાય.’

પ્રસંગ ૧ હરિ અક્ષરબ્રહ્મ આધાર જે :, કે પાર કોઈ નવ લહે રે લોલ પૂ. પ્રબોધજીવનસ્વામીજી વર્ષ ૨૦૧૬ પહેલા કેનેડાના પ્રાદેશિક સંત તરીકેની સેવા બજાવી રહ્યા હતા ત્યારનો આ પ્રસંગ છે.

એક વખત પૂ. પ્રબોધ સ્વામીજી કેનેડાની ધરતી પર વિચરણ કરી રહ્યા હતા, ત્યારે એક સભામાં બધા ભક્તો અંદરો અંદર પ્રશ્ન – ઉત્તર કરી રહ્યા હતા. પ્રશ્નોત્તરીમાં એક પ્રશ્ન એવો હતો કે ગુરુહરિ સ્વામીશ્રીનું વર્ણન એક જ શબ્દમાં કરવું હોય તો કેવી રીતે કરી શકાય ?

બધા ભક્તોએ અલગ – અલગ જવાબો આપ્યા. છેલ્લે પૂ. પ્રબોધ સ્વામીજીને આ પ્રશ્ન પૂછવામાં આવ્યો. ત્યારે પ્રબોધસ્વામીએ એક જ શબ્દમાં ઉત્તર આપ્યો, ‘સર્વાધાર’.

આ એક જ શબ્દમાં ગુરુહરિ સ્વામીશ્રીનો સર્વોચ્ચ મહિમા આવી ગયો. પૂ. પ્રબોધસ્વામીજીએ એક જ શબ્દમાં આપણે સહુએ સ્વામીશ્રીનો કેવો મહિમા સમજવો જોઈએ એનું ગુણાતીતજ્ઞાન આપી દીધું !

પ્રસંગ ૨ : ‘એના જેવા બનાવી દે...’

ગુરુહરિ સ્વામીશ્રી ઘણીવખત વાત કરતાં કહ્યું છે – પ્રબોધ અખંડ મહિમામાં રહે. એવા આપણા સહુનાય આદર્શ અને મહિમાનાં સ્વરૂપ એવા પ્રબોધસ્વામીની એવી મહિમાસભર દૃષ્ટિનાં એક પ્રસંગનું દર્શન કરીએ.

ગુરુહરિ સ્વામીશ્રી હરિધામ તીર્થસ્થાને બિરાજમાન હતા. સાંજના સુમારે ગુરુહરિ સ્વામીજી વોકીંગ કરતા કરતા ટ્યુબવેલ પધાર્યા. અહીં ખેતરમાં

કામ કરતાં એક મજુર દર્શન કરવા માટે આવ્યા. એમની સાથે નાનું બાળક હતું. એને ઉંચકીને સ્વામીજીના દર્શન કરાવ્યા.

પછી સ્વામીજીએ બાળકને પૂછ્યું, ‘તારું નામ શું ?’ બાળક બોલ્યું, ‘વેદાંત’. સ્વામીજી કહે, ‘મોટું નામ છે ને તારું.’ પછી સ્વામીજી અનિર્દેશ પધાર્યા.

એક નાના સંતે પ્રબોધસ્વામીને પૂછ્યું, ‘પ્રબોધસ્વામી ! મેં સાંભળ્યું છે કે ગુણાતીતાનંદસ્વામીના એક વખત દર્શન કરે તો એના પૂણ્યનો સરવાળો થાય નહિ. સ્વામીજીના એ નાના બાળકે દર્શન કર્યા, સ્વામીજીનો સ્પર્શ કર્યો, એનું ફળ શું ?’

પ્રબોધસ્વામીએ કહ્યું, ‘એમનાં જેવા બનાવી દે...’

વચનામૃત ગઢડા પ્રથમ-પટમાં કહ્યા પ્રમાણે આપણે જેવા ભગવાન અને સંતને માનીએ તેવા એ બનાવે એવી ઉત્કૃષ્ટ મહિમાસભર અને સંબંધવાળી દૃષ્ટિની સમજણ આપણે પણ કેળવવા પ્રબોધસ્વામીની સાથે ખરેખરી મૈત્રી દઢ કરીએ.

પ્રસંગ ૩ : યોગમાં લીધા એટલે આપણે એમના દીકરા છીએ જ

એક વખત હરિધામમાં ગુરુહરિ સ્વામીશ્રી પ્રવચનમાં બોલ્યા કે, ‘આપણે ભગવાનના દીકરા છીએ જ.’ અને થોડી વાર પછી એમ બોલ્યા કે, ‘આપણે દીકરા થવાનું છે.’

પૂ. સર્વમંગલ સ્વામીએ આ વાતના અનુસંધાનમાં પૂ. પ્રબોધજીવન સ્વામીજીને પૂછ્યું કે, ‘સ્વામીજી ! આ વાતમાં શું કહેવા માંગતા હશે ?’

ત્યારે પૂ. પ્રબોધ સ્વામીજીએ કહ્યું કે, ‘દીકરા છીએ જ એટલે કે – સ્વામીજીએ આપણને ગ્રહણ કર્યા, યોગમાં લીધા એટલે આપણે એમના દીકરા છીએ જ. અને દીકરા થવાનું છે એટલે કે – એમને આપણને યોગમાં લીધા એટલે હવે આપણે તેમના ગમતામાં નિરંતર વર્તવાનું છે.’

પ્રસંગ ૧ : સ્વામીસેવકભાવ એજ ગુણાતીત સાધુનો અદ્ભુત ગુણ છે.

ઈ.સ. 1986 ના વર્ષનો આ પ્રસંગ છે. ગુરુહરિ સ્વામીશ્રી હરિસ્મૃતિ (જૂના અનિર્દેશ)ના પાછળના હોલમાં બિરાજમાન હતા. સવારે પુજા બાદ સ્વામીશ્રી રોજ ગોષ્ઠી કરતાં હતા. સામે પૂ. પ્રબોધજીવન સ્વામીજી, પૂ. સર્વમંગલ સ્વામી તથા બીજા સંતો ને સેવકો બેઠા હતા. એક હરિભક્ત આઈસ બોક્સમાં મોગરાનો હાર લઈને આવ્યા. હાર ખુબ જ મોટો હતો. જ્યારે એ હરિભક્તે આઈસ બોક્સમાંથી હારને બહાર કાઢ્યો કે તરત જ આખો રૂમ ખુબ જ સુવાસિત થઈ ગયો.

સર્વમંગલ સ્વામીએ પ્રબોધ સ્વામીજીને કહ્યું કે મોગરાની સરસ સુગંધ આવે છે ! ત્યારે પ્રબોધ સ્વામીજીએ કહ્યું, ‘એ મોગરાના ફૂલની સુવાસ હજુ સ્વામીજીએ ગ્રહણ નથી કરી એટલે આપણાથી ફૂલની સુગંધ ના લેવાય.’

સુગંધ લેવી એ કુદરતી સહજ પ્રક્રિયા છે. વધુ ખ્યાલ આવે એટલે પ્રબોધ સ્વામીજીએ આગળ કહ્યું, ‘સ્વામીજીની થાળીમાંથી સ્વામીજી થાળ ગ્રહણ કરે એ પહેલા ક્યાં આપણે જમીએ છીએ. (પ્રસાદી લઈએ છીએ) ’

આવો સ્વામીસેવકભાવ એજ ગુણાતીત સાધુનો અદ્ભુત ગુણ છે.

પ્રસંગ ૩ : કેવી દર્શનની તાલાવેલી !

પૂ. પ્રબોધજીવન સ્વામીજી ધર્મભક્તિ પ્રદેશમાં વિચરણમાં હતા. ગુરુહરિ સ્વામીશ્રીની આજ્ઞાથી પવિત્રભાઈએ બધા પ્રાદેશિક સંતોને મેસેજ આપ્યો કે બધા પ્રાદેશિક સંતો કાલે સવારે 10 વાગ્યા સુધીમાં હરિધામ પધારી જાય.

પ્રબોધ સ્વામી બીજે દિવસે સવારે 9:30 સુધીમાં હરિધામ આવી ગયા. અનિર્દેશ જતાં પહેલા પ્રબોધ સ્વામી લઘુ કરવા સહિષ્ણુ આશ્રમમાં ગયા. ત્યાર બાદ તેઓ અનિર્દેશ ગયા. તે પહેલા જ સ્વામીશ્રી હોલ માંથી રૂમમાં પધાર્યા. સ્વામીજી 10 મિનિટ બાદ બધા પ્રાદેશિક સંતો ને દર્શન આપવાના હતા.

ત્યાં હાજર સેવકે પ્રબોધ સ્વામીને કહ્યું કે સ્વામીજી હમણા જ અંદર રૂમમાં પધાર્યા. ત્યારે તરત જ પ્રબોધ સ્વામી બોલ્યા, ‘દેહભાવને લઈને દર્શન રહી ગયા.’

પૂ. પ્રબોધ સ્વામીજીની કેવી જાગ્રતતા ! કેવી દર્શનની તાલાવેલી !

પ્રસંગ ૩ : ધરતી પર બે જ વસ્તુ કરવા જેવી છે...

૭ ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૧ના રોજ પૂ. પ્રબોધસ્વામીજી સવારે શાકભાજીની સેવા પૂર્ણ કર્યા બાદ શણગાર આરતીમાં જઈ રહ્યા હતા. પ્રબોધસ્વામી ‘હરિ, હરિ’ બોલતા બોલતા ચાલી રહ્યા હતા.

એક સેવકે પ્રબોધસ્વામીને પૂછ્યું, ‘તમે દરેક ક્રિયાની શરૂઆતમાં ‘હરિ હરિ’ એવું કેમ બોલો છો ?’

પ્રબોધસ્વામીએ અદ્ભુત જવાબ આપતા કહ્યું, ‘ધરતી પર બે જ વસ્તુ કરવા જેવી છે : એક હરિને સંભારવા અને બીજા એમના સંબંધવાળા ભક્તોને સંભારવા.’

પ્રસંગ ૧ :

ઈ.સ. 1992માં શહીદ ટ્રૂપના સંતોને દીક્ષા અર્પી. થોડા સમય પછી તેમાના એક સંત સેવા અર્થે વાસણા ગયા. ત્યાં ગુરુહરિ સ્વામીશ્રી પધાર્યા હતા.

સ્વામીશ્રી કુટીરમાં બિરાજમાન હતા. સ્વામીશ્રીએ સંતને પુછ્યું, ‘તને કયા સંતો ગમે ?’

એ સંતે એમને જે સંતો ગુણે કરીને આગળ હતા તેઓના નામ દીધા.

પછી સ્વામીશ્રીએ સામેથી પુછ્યું, ‘તું પ્રબોધ ને ઓળખે ?’

સંતે કહ્યું, ‘હા સ્વામી’

સ્વામીશ્રીએ કહ્યું, ‘પ્રબોધને આદર્શ રાખજે ! પ્રબોધ સાથે દોસ્તી રાખજે !’

પ્રસંગ ૨ :

વર્ષ ૨૦૧૩/૧૪ નો પ્રસંગ છે. એક સેવક ગુરુહરિ સ્વામીજી સાથે ખાનગીમાં બેઠા. સ્વામીજીએ એ સેવકના અધ્યાત્મિક મારગમાં આડે આવતા પ્રશ્નોનું સમાધાન આપ્યું. છેલ્લે એ સેવકે સ્વામીશ્રીને ગમતા 10 પાત્રોના નામ લીધા. ને પુછ્યું કે આમાંથી મારે કયા પાત્રો સાથે દોસ્તી રાખવી.

સ્વામીશ્રીએ કહ્યું, ‘પ્રબોધસ્વામી જોડે દોસ્તી રાખવાની. ને સર્વમંગલસ્વામી જોડે પણ રાખવાની.

સંતો – સેવકોનું જતન કરતાં પૂ. પ્રબોધજીવન સ્વામીજી

પ્રસંગ ૧ :

2014 ના વર્ષમાં એક સેવક પૂ. પ્રબોધ સ્વામીજી સાથે સાંજે આરતી પછી પ્રદક્ષિણા ફરતા હતા. એમને પ્રબોધ સ્વામીને પ્રશ્ન પૂછ્યો, ‘દૈનિક જીવનમાં નાના મોટા પ્રસંગ બનતા રહે છે. એમાં થોડા પ્રસંગ એવા હોય છે જે યાદ રહે છે, ભૂલાતા નથી.’

પ્રબોધ સ્વામીએ પોતાની આગવી શૈલીમાં કહ્યું, ‘પ્રસંગો યાદ રાખીને શું ફાયદો ? એના કરતાં ગુરુહરિ સ્વામીજીને ના સાંભરીએ !!!’

પ્રસંગ ૨ :

2014 ના વર્ષમાં એક સેવક પૂ. પ્રબોધ સ્વામીજીને ખુદા દિલથી વાત કરી, ‘હું આજે આ સેવક સાથે વાણીથી નાપાસ થયો છું. એ ઘણા સમયથી મને હેરાન કરતો હતો.’

પ્રબોધ સ્વામીજીએ સમાધાન આપતા વાત કરી, ‘કોઈ ખાનદાની ના રાખે પણ આપણે ખાનદાની રાખવી’

પછી એમણે ગુરુહરિ સ્વામીશ્રીની ખાનદાની નો એક પ્રસંગ કહ્યો. એક સાધક હરિધામ છોડીને ઘરે ગયા. એનું જ્યારે આર્થિક તંત્ર બગડ્યું ત્યારે એ હરિધામ સ્વામીશ્રી પાસે આર્થિક સહાય માટે આવ્યા. સ્વામીશ્રીએ એને મદદ કરી પણ એના ગુના સામું ના જોયું.

પ્રસંગ ૧ : એલાર્મ મૂકીને સૂઈ જા

ન્યુજર્સી – અમેરીકામાં એક યુવક રહે છે. તે યુવકે સભામાં સાંભળ્યું કે ગુરુહરિ સ્વામીજી આપની દરેક પ્રાર્થના સાંભળે છે. ને પ્રાર્થના કરીને સૂઈ જઈએ તો સ્વામીજી આપણને સવારે ઉઠાડી દે.

રોજ રાત્રે એ યુવક સ્વામીજીને પ્રાર્થના કરીને સૂઈ જાય કે મને આટલા વાગે ઉઠાડી દેશોજી.

સ્વામીજી દરરોજ સવારે દિવ્ય દેહે એના રૂમમાં પધારી જાય ને એને ઉઠાડે. રોજ અલગ અલગ સ્મૃતિ આપે. કો'ક વાર એ યુવકને નામ દઈને સાદ પાડીને જગાડે. કો'ક વાર પગે હાથ અડાડીને ઉઠાડે. કો'ક વાર માથે વાત્સલ્યસભર હાથ ફેરવીને ઉઠાડે.'

આપું ઘણા સમય સુધી ચાલ્યું. એ યુવકને તો સ્વામીશ્રીના આ દિવ્યદર્શનથી ખૂબ જ આનંદ વર્તતો હતો.

થોડા દિવસો બાદ એ યુવકને પૂ. પ્રબોધસ્વામીએ દિવ્ય દેહે દર્શન આપ્યા ને ખખડાવ્યો, 'સ્વામીજી, કઈ એલાર્મ થોડા છે ? એલાર્મ મૂકીને સૂઈ જવાનું. આપણે જાગ્રતતા વધારવાની, આવી રીતે સ્વામીજીને દરરોજ ભીડો નહીં આપવાનો.'

આમ, ગુરુહરિ સ્વામીજી અને પ્રબોધસ્વામીની વિશિષ્ટ એકતાનાં અદ્ભૂત દર્શનની ધન્યતા સાથે તે યુવક બીજા દિવસથી એલાર્મ મૂકીને સૂવા લાગ્યો.

પ્રસંગ ૨ : પ્રભુદાસના જીવનમાં ડૂબી જાવ

વલ્લભવિધાનગરમાં, આત્મીય વિદ્યાધામમાં રહીને એક યુવક અભ્યાસ કરે છે. તે યુવકને પૂ. પ્રબોધ સ્વામીજી સાથે હેત. તે યુવકને ઘણી વાર પ્રબોધ સ્વામીજી દિવ્ય દેહે દર્શન આપ્યા હતા.

આ યુવકને સાથી મિત્રો જોડે અપેક્ષા રહે એટલે પ્રસંગો બન્યા કરે. એક રાત્રે પ્રબોધ સ્વામીજીએ દિવ્ય દેહે દર્શન આપ્યા.

આત્મીય વિદ્યા ધામની પાછળ પ્રગટ ગુરુહરિ સ્વામીશ્રીનું નિવાસસ્થાન બની રહ્યું છે. તે મકાનના કમ્પાઉન્ડમાં પ્રબોધ સ્વામીજી પ્રદક્ષિણા કરી રહ્યા હતા. એ યુવક ત્યાં દર્શન માટે પહોંચ્યો.

યુવકે પ્રબોધ સ્વામીજીને પ્રાર્થના કરી કે, ‘મને મારા સાથી મિત્રો પાસે ખૂબ અપેક્ષા રહે છે તો આશીર્વાદ આપો.’

પ્રબોધ સ્વામીજીએ તરત જ કહ્યું, ‘સ્વામીજીના જીવનમાં ડૂબી જાવ. યોગીબાપા વખતના પ્રભુદાસના જીવનમાં ડૂબી જાવ. સ્વામીજીના જીવનમાં ડૂબેલા રહીશું તો અપેક્ષા જતી રહેશે.’

‘અમૃતપાથેય’ પુસ્તકમાં ગુરુહરિ સ્વામીજીએ યોગીબાપાની સાથે એક ઉત્કૃષ્ટ સાધક તરીકે કેવું જીવન જીવ્યા છે તેનું અનુપમ વર્ણન કર્યું છે. સ્વામીશ્રીનું આ જીવન અક્ષરબ્રહ્મનું શરીર બાંધવા માટે આદર્શરૂપ છે. તો આપણે સહુએ જીવનપ્રસંગોમાં નિરંતર ડૂબેલા રહીએ.

ગુરુભક્તિના અઘર્યરૂપે પૂ. પ્રબોધજીવન સ્વામીજીએ કરેલ અદ્ભૂત સેવા

પુસ્તક સેવા

અમૃત પાથેય

ભેદે સાક્ષી અનંતના 1 2 3

અનિર્દેશી અમૃત 1 2 3

અંબરીશ ઉપનિષદ 1 2

ઓડિઓ

કરીયે સ્મૃતિના ગાન

વિડિયો

કરીયે સ્મૃતિના ગાન – વિડિયો

Youtube Video Series

ગુરુત્રાણ ૧ થી ૩૨